

השגחה פרטית

דברי התעוררות וחיזוק וסיפורי השגחה מופלאים המתרחשים בימינו מתוך "קו השגחה פרטית"

פרשיות שופטים - כי תצא תשפ"ה ♦ עלון מס' 171

השגחה שבועית

אל תחפשו רחוק כאן נמצא הפתרון לכל הדאגות

לפני בין הזמנים קיבלתי טלפון משליח של אחד מגדולי האדמו"רים בדורנו שליט"א.

הוא סיפר שהרבי מבקש להעביר לכל בחורי החסידות מסר ברור: עם אמונה וביטחון אפשר להתמודד עם כל הקשיים. השליח ביקש שארגון "השגחה פרטית" יכין תוכנית מיוחדת שתעביר את המסר הזה.

ביקשתי לשמוע את לשון הקודש המדויקת של הרבי, וכך הוא אמר מילה במילה:

"אם יודעים שהכל בהשגחה פרטית מה' יתברך, ולא רק שהכל בהשגחה פרטית - אלא גם לטובה, אז האדם שבע רצון, וזה עוזר לכל הדברים."

התרגשתי מאוד. כי זו בדיוק השליחות שלנו - להפיץ את ההבנה הפשוטה והעמוקה הזו:

הכל בהשגחה פרטית, והכל לטובה.

להפיץ את התרופה לכל הבעיות והדאגות, התרופה שמביאה לאדם שלוה ושמחת חיים אמיתית.

כולם מחפשים אושר, רוגע, שלוה - וזו הדרך. אמונה וביטחון. שוב ושוב - אמונה וביטחון.

יש ששואלים: למה אתם ממשיכים לפרסם את המגזין החודשי שוב ושוב? הרי כבר לפני שנה פרסמתם - מי שרצה, הצטרף.

והתשובה פשוטה:

אם היה לך אח אהוב שחולה חלילה במחלה מסוכנת, ובידך תרופת פלא שמסוגלת לרפא אותו - האם לא היית משכנע אותו שוב ושוב לקחת את התרופה? גם אם בפעם העשירית היה מסרב - היית ממשיך להפציר בו, עד שיתרפא.

כך גם כאן: האמונה היא תרופה בדוקה לכל הבעיות. לכן אנחנו חוזרים ומעודדים - הכניסו את "תרופת הפלא" הזו אל הבית.

תחיו חיים רגועים, שמחים ונעימים.

התקשרו עכשיו ל-02-502-2-502 ותתחילו פשוט לחיות טוב.

שבת שלום ומבורך
פינחס שפר

דברים שבלב

על פי השיעורים בספר חובות הלבבות "שער הבטחון"

לי הכסף והזהב

מפרש: "ביד מי שהוא, שלי הוא, וברשותי הוא לנטול מזה ולתתו לזה".

אח, איזה פסוק מרגש, איזה חיזוק, איזו עוצמה. הרי כולנו יודעים שרוב האנשים שקוראים את המאמר הזה צריכים כסף, בגדים, אוכל, הוצאות חגים ושמחות וכוליה.

כל כך הרבה כסף... בעיניים שראוהו מספרים ועובדות, זה נראה כמו שעומדים בפני משימה בלתי אפשרית. איך גומרים את החודש? איך צולחים את האירועים ואת הדרישות הכי פשוטות, שעולות הון תועפות?

כאן המקום להוציא מהכיס פסוק נכבד מתקופת בניין הבית השני (ואפשר לכוון גם על המשכנתא, בשביל דירה שבה תשרה השכינה): **"לי הכסף ולי הזהב!"** אף אחד לא בעל הבית על הכסף. ולמה נקרא שמו 'זוהי'?

כי הוא זו מזה לזה. מי מזיז אותי? בעל הבית האמיתי, **נאום ה' צבא-ות!**

וכך עומד לו יהודי בסתם יום של חול לפני שכל החיובים יורדים מהבנק, והוא קורא אל ה' מקירות ליבו. לא, אין צורך להשמיע בקול רעש גדול, וכל מאמינים שהוא עונה לחש.

אפשר לבקש בשקט, בלחישת, אבל בכוונה אמיתית וכנה: ריבונו של עולם, אתה כל יכול, אתה העדת בידי חגי הנביא "לי הכסף ולי הזהב", אתה הוא בעל הבית על הכול. ואתה רואה את המצב שלי, ואתה יודע שאין לי שום רעיון איך להסתדר. אבל אתה הוא בעל הרעיונות כולם, מסובב הסיבות וממלא החשבונות. אתה בוודאי תסדר לי הכול. "הראנו חסדך וישעך תתן לנו".

ובכל פעם שעולה החשש ומאיימת הדאגה, מיד מוציאים מהכיס את "לי הכסף ולי הזהב", והרוגע והשלווה חוזרים. כי אנחנו בידיים של אבא, והוא הרי עושה הכול לטובה, והוא דואג לנו ומרחם עלי ועל בני ביתי יותר מכל מרחם. והוא ישלח את ישועתו, ללא כל ספק. ויהי רצון שנוכח לראות חסדי השי"ת ברוב שפע, ברכות והצלחות, בשמחה רבה, אמן סלה.

(מתוך שיעור 261 בשער הבטחון. לשמיעת השיעור הקישו 4 לאחר בחירת השפה, או בחיגוי ישיר 02-3011904)

בקשו רחמים מרובים

עבור האברך ר' יצחק בן בשא (קלצקין) הי"ו
קו לחלוקת פרקי תהילים: 077-4822963

בוודאי כולם זוכרים את הכיס שיש בו פסוקים לכל עת מצוא. כן, הכיס ההוא שהכנו יחד לקראת סוף פרק ב' בשער הבטחון. אז למדנו על הצורך להכין אמירות קצרות וקולעות, מוכנות לרגע של ניסיון, כי ברגע של סערה, חוסר יציבות או אין אונים, אין זה הזמן לחפש בספרים. בזמן הזה צריך לשלוף נשק זמין ומהיר, מהמוכן אצלנו בתרמיל הצמוד ללב.

בשביל זה משננים אמירות כמו "גם זו לטובה", "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", או הפסוק שכבר חוברת לו מנגינה: "כי היתה סיבה מעם ה'", אפשר לצרף את "מגן הוא לכל החוסים בו", ועוד ועוד פסוקים ומאמרים קצרים ונוקבים, שנותנים תשובה ניצחת, מיישרים את הלב, ומציבים את המדדים ברגע אחד.

הפעם, בפרק השישי, שבו מדבר רבינו נגד אותם הממשכנים את ה', הטוענים 'קודם שה' ייתן לי כל טוב ואחר כך אקיים את מצוותי', מתאר רבינו כמה נואלת היא התנהגותם, המוכיחה שאינם מאמינים בבורא הכל יכול, שהוכיח נאמנות בכל הזמנים, מאז בריאת העולם ועד הנה.

אם עני מבטיח שישלם, דורשים ממנו משכון כדי שלא יתחמק מתשלום. אבל אם מדובר בגביר גדול, ביזין עצום הוא זה, לדרוש משכון עבור הלוואה קטנה. קל וחומר כאשר המלך של המדינה הוא המבטיח את התשלום. הרי מוסד הממלכה הוא הבטוח ביותר, ואין כל ספק שהמלך ישלם מה שהתחייב.

אומר הקב"ה (חגי ב' ח'): **"לי הכסף ולי הזהב!"** ומסיים: **"נאום ה' צבא-ות"**. זוהי נבואה עם חותמת ברורה וניצחת, שידעו הכול ללא כל ספק שהכסף והזהב שייכים לריבונו של עולם ורק לו!

ההתבוננות במפרשים מרחיבה בעבורנו את משמעות הפסוק הנפלא הזה. נבואה זו נאמרה כאשר עמדו בני ישראל לבנות את בית המקדש השני. הם עמדו תוהים, איך יוכלו לבנות את הבית? הרי צריך הרבה כסף וזהב בשביל זה! אמר להם חגי הנביא: **"לי הכסף ולי הזהב"**. אינכם צריכים לדאוג, יהיה כסף, הקב"ה יביא לנו, שכן מפרש רש"י: **"ויבידי להביא לאשר חפצתי בו"**. האבן עזרא מפרש: **"בכל מקום שלי הוא, ואני אעשה פלא לשום בלב הכל, להביא הזהב אל ביתי"**. והרד"ק

הצטרף גם אתה לרבות היהודים מכל העולם ששינו את חייהם, חייג:

מארגן ישראל 02-30-11-300 • מארגן"ב 151-86-130-140 • מאנגליה 00-330-3900-489 • מבלגיה 00-380-844-28 • מאוקראינה 380-947-100-633 • מארגנטינה 3988-4031 • מדרום אפריקה 87-551-8521

קו לנשים - שלוחה 4 בתפריס הראשי

קו השגחה פרטית

אידיש. עברית. אנגלית.

ניסיון שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

דירה קונים באמונה

אני יהודי מירושלים. כן, מירושלים ממש. אם פעם הייתי חוצניק, אזי היום, אחרי עשר שנים של מגורים בארץ, אני כבר ממש ירושלמי.

זה שבע עשרה שנים שאני נשוי ברוך ה', אחרי שבע שנות נישואין עלינו לארץ הקודש, וקבענו את משכננו בעיר הקודש והמקדש, בדירה שכורה השייכת ליהודי, עשיר גדול שחי לו בחוץ לארץ. העשיר השכיר לנו את הדירה במחיר נמוך מהמקובל באזור, ואנחנו גרנו בה חודש אחרי חודש ושנה אחרי שנה, כמעט בלי שהוא יעלה את המחיר. ידעתי להעריך את העובדה שהשכירות שלנו נמוכה, והודיתי לה' על כך.

והנה יום אחד התקשר אליי בנו של המשכיר, ובישר לי בשורה: אחותו התארסה. ולא די בזאת, אלא אפילו דירה כבר מוכנה בשבילה, הלוא היא הדירה שבה אני גר! זו הדירה ששייכת לאב העשיר, ועתה הגיע הזמן שבתו תעלה לארץ ותגור בה. אי לכך, עליי לפנות את הדירה.

הבשורה נפלה עליי כרעם ביום בהיר. אני רגיל לדירה הזאת כבר שנים, היא כל כך מתאימה לי ואני מתאים לה, מה פתאום לשנות סדרי עולם ולהתחיל לחפש דירה אחרת? ומי יודע, איך נסתדר? הרי מחירי השכירות בסביבה הם כמעט כפולים מהמחיר שאני משלם עכשיו.

רק המחשבה על הקרטונים וההובלה עשתה לי רע, אבל התחושה הקשה לא ארכה הרבה זמן. הקשר שלי לשער הבטחון של חובות הלבבות לא נולד היום. זה שנים שאני מקושר לספר היקר הזה, מעיין בו ולומד אותו לעומק. אני מסוגל לשבת על קטע במשך שעות ממושכות בהן אני מפנים את תוכי את האוצרות היקרים שהוא מנחיל, כך שעשיתי, בשעת נסיון, צפו ועלו הטיעונים הנכונים וההגיוניים, דיבורי אמונה ובטחון שהשתרשו עמוק בתוכי במשך השנים.

וגם כך לא היה לי קל, אבל ידעתי מהו הלך הרוח המתבקש ממני. התחלתי מיד להודות לקב"ה על רוב רחמי וחסדיו עמדי, על שבע עשרה שנות נישואין מאושרות, על בנים ובנות ומשפחה נפלאה, על הזכות לגור בארץ הקודש, ועל הדירה הנאה שבה גרתי עד היום הזה בתנאים טובים במיוחד. כך הלכתי לכולל כשזמזמו על שפתיי, ובעוברי בסמטה שקטה, ללא עוברים ושבים, אף פצחתי בריקוד קל של הודיה לה' על כל טובותיו.

למרות הכול, כשהגעתי לכולל זיהו מיד החברותא שעובר עליי משהו. "ממה אתה מודאג?" הוא שאל אותי, ואני סיפרתי לו.

הוא לקח את זה קשה עוד יותר ממני, התחיל לנחם אותי ולהשתתף עימי, אבל אני הרגשתי שהעיסוק בענייני הדירה לא עושה לי טוב. חשבתי שעדיף לא לדבר על זה כרגע. שני דברים קיבלתי על עצמי באותם רגעים: להתחזק באמונה בלי לעשות עסק מהסיפור של הדירה, ולספר בבית על הטלפון מהבן של המשכיר - רק בעוד שבועיים.

החלטתי שבשבועיים האלה אלמד את שער הבטחון, ואחזק בתוכי את ההכרה שהכול מה', שהכול לטובה, ושהוא כל יכול ללא שום פקפוק. הוא עוזרי, הוא עוזרי והוא יעזרי. הוא סידר לי דירה עד היום, והוא יסדר לי דירה מוצלחת מהיום. כלל אין סיבה לדאג!

ואכן, בפרק הזמן הזה התחזקתי מאוד, וכאשר הגעתי לשיחה עם אשתי על המצב החדש, להודעה שעלינו לעבור דירה, סיפרתי הכול בשלוות נפש, מה שהשפיע מאוד על האופן שבו היא קיבלה את הדברים, ברוך ה'.

עתה פניתי גם להשתדלות טכנית, ונכנסתי לעובי הקורה, קורות ביתנו העתידי. התעניינתי בין חברים על דירה לשכירות, ואחד מחבריי אמר לי, "אולי הגיע הזמן שתקנה דירה?"

"לקנות?" השתוממתי לגמרי מהרעיון.

"כן. לקנות. בגיל שלך כבר אפשר לחשוב על כך", הוא חיך. בעוד שנים מעטות הגיל שלי יהיה כבר הגיל שבו הוריי חיתנו את בנם הבכור.

באותו רגע ביטלתי את הרעיון מכול וכול. הרי גם אם אקנה דירה בתנאים טובים של משכנתא, אצטרך להביא בתחילה הון עצמי של כמה מאות אלפים, ואין לי קצה של מושג גניין אשתי.

אבל אחר כך, בלילה, הרעיון לא נתן לי מנוח. אולי באמת כדאי לקנות דירה? אולי זה לא כזה מופרך? אולי יש כאן איתות משמיים שעליי לפעול בכיוון? אולי בעצם זה מה שה' רוצה ממני? נזכרתי שפעם אבא של חבר שלי הציע שיעניק לי הלואה גדולה לקניית דירה. באותו זמן לא נענית להצעה,

עשרים קילו על הלב

אני בכלל לא נוהג לאכול ארוחות קורנפלקס. זה התפקיד של הילדים שלי בדרך כלל. לפני היציאה ללימודים הם מקבלים צלחת עמוקה של קורנפלקס וחלב. וכדי שאני אהיה זה שאוכל את הקורנפלקס צריך שיקרה משהו מיוחד, כמו למשל, לחזור הביתה בלילה קפוא, בעיצומו של החורף, אחרי שיעור תורה ועוד כמה שיחות עם חברים על הדרכים להשיג כמה הלואות ולחשוב איך לפרוע אותן... ללכת לישון, ולקום אחרי שלוש שעות, והנה אני ערני לגמרי. לגמרי לגמרי.

אז לא נורא אם אהיה הפעם ממשכמי קום, ואתגבר לעבודת הבוה. הייתי רוצה מאד שהסיבה לקימה המוקדמת תהיה פשוט החברותא שמחכה לי. הלואי. אבל אני יודע שהסיבה האמיתית ממש לא מחמיאה לי, כי אני בסך הכל דואג...

איך אפשר לישון על גבי כר של דאגות? איך אני סוגר את המשכנתא החדשה? תבינו, אשתי שתחי' עובדת ומשקיעה את כל המאמצים במשפחתון שהיא מנהלת, אלא שלאחרונה הרשויות שללו את הדרגות הממשפחות ששלחו את ילדיהן למשפחתון, וכמו שאתם מבינים, ההורים לא ממש יכולים לשלם את הסכום המופקע שנדרש מהם, כך שנשארו במשפחתון רק שלושה ילדים מתוך חמישה, וגם אלה נמצאים פחות שעות. וזה אומר הכל לגבי המשכורת שנשארת בסוף החודש.

אז אני מסתכל על השעון ורואה שהשעה 4:20 לפנות בוקר, אומר ברכות השחר, ולוקח לי קורנפלקס עם חלב. זה לא נקרא לאכול לפני התפילה. שהרי עדיין אי אפשר להתפלל. חוהי מין ארוחת סיום לילה כזאת. החושך והקור עוטפים את הכל.

אז אני לוקח לי את הקופסא של הקורנפלקס ומרגיש שיש שם איזו חוברת שמציצה אליי בגוונים של שחור וקצת אדום וחום וצהוב. 'אבוקות של אור', כתוב עליה. מוסף סיפורים של מגזין השגחה פרטית. המוסף של חג הסוכות! קצת יותר מארבעה חודשים עברו מאז שזה נחת אצלינו בבית. אני זוכר שקראתי שם סיפור אחד שקשור לכסף. בעיקר תפס אותי הווארט של הישמח משה זי"ע במדור 'מילים שאחרי הסיפור', כי על אמונה וביטחון מקבלים שכר מיידי - 'ביומו תתן שכרו'.

את הסיפורים האחרים לא הספקתי לקרוא בזמנו, בין שמחת בית השואבה אחת לשניה, כאשר השמחה בבית עולה על כולנה, והבלגן סובב את ראשי כמו הכפרות של ערב יום הכיפורים, אבל עכשיו, בשקט הסמיך הזה, שכל בני הבית ישנים עמוק, אני קולט שברגע זה אני נכנס לתוך סיפור של השגחה פרטית. כן, גם לי זה יכול לקרות. לקרוא אחרי ארבעה חודשים את הדבר שהכי חשוב לי עכשיו. זה לא שהתחלתי לשלם משכנתא רק מהיום, וזה לא שצריכים לשכנע אותי, שזה שוויתרתי לשווער ולקחתי על עצמי את תשלומי המשכנתא בניגוד לזכרון דברים שנחתם אי אז, יחד עם שטר התנאים, זה הדבר שהיה נכון לעשותו. אני יודע שמוותו לא מפסידים, וגם אני יודע שכאשר החותן נמצא בחובות, זה בדיוק הזמן לקחת את החלק ששייך אליי, אבל לפעמים עוברת לי בראשי מחשבה כזאת, שמה היה קורה אילו לא היתה לי משכנתא על הראש וכמו שסיכמנו בהתחלה, או שהמשכנתא היתה קצת יותר קטנה, וקצת יותר קלה לעיכול. אבל אלו מחשבות של כפירה. אני יודע. אין דבר כזה אילו ואולי. אני נמצא בתוך מציאות שהקב"ה רצה ויצר אותה בשבילי, ודווקא לכן צריך חיזוק. ועכשיו. כי גם היום הבא צריך להיות יום של עשייה ושמחה, ואי אפשר שעשרים אלף שקל חוב, כך זה בסיכומי של חשבון ממש פשוט, ישתלטו עליי ככה ואיימו לחנוק כל שביב של חיים. אז אני קורא. עשרים אלף! בדיוק עשרים אלף שקל, זה הסכום שהאבך שם בסיפור היה חייב לחברת החשמל. וההתמודדות שלו עושה לי טוב. וכמו שה' עזר לו, הוא יעזור לי גם לי. הסיפור השלישי של ניהול ישיבה לא ממש קשור אליי, אבל המילים שאחרי הסיפור, על כך שבעצם כל

השלוחה לשמיעת

הסיפורים

שהתפרסמו בעלון

6176* שלוחה 2 ואחר כך 9

מפיצים אמונה ומחיים נפשות

בצוין להביע תודתי לכל חברי מערכת קו השגחה פרטית, ובמיוחד למגידי שיעור החשוב הרב דוד קלצקי. ברוך השם, אני מקשיב לשיעורים בקביעות, החל מהשיעור הראשון. מהקשה לשיעורים אני שואב כוחות רבים, והדבר מחזק אותי מאוד, ובמיוחד בניסיון הקשה שעיימו אני מתמודד, בעינין השיעורים: יש לי כמה ילדים שגילם כבר התקרב לגיל שלושים, והם טרם נישאו. ברוך השם, בתקופה האחרונה רובם כבר נישאו. ועל שיל עתה באתי להודות: בשיעור האחרון התייחס הרב קלצקי ישירות לעניין השיעורים, והדברים היו לי כשל תחייה ונתנו לי כוחות וחיוק בהתמודדות הלא פשוטה.

מפיצים אמונה ורואים ישועות

עמדנו בפני אתגר לא קטן: בנו, שציפינו שיתקבל לישיבה גדולה, מצא את עצמו ללא מענה חיובי מכל ישיבה שאלהי פנה. כל מאמציו לא נשאו פרי, והזמן חלף במהירות לקראת פתיחת שנת הלימודים. כסגולה לישועה החלטנו לתרום להפצת האמונה על פני יישוב שלם. להפתעתנו הרבה, בדיוק באותו יום שבו תרמנו קיבלנו שיחת טלפון משיבה חשובה במיוחד, שהזמינה את חברנו למבחן. המבחן עבר בהצלחה, ולשמחתנו הרבה, בנו התקבל לישיבה.

ובינתיים האב נפטר. הבן ירש אותו, ונעשה גביר בעצמו. החלטתו שבשביל ההשתדלות אפנה אליו. התקשרתי אליו, והופתעתי מהתגובה החמה של החבר. הוא הציע את עזרתו בשמחה גדולה, ונתן לי הלוואה בסכום משמעותי ביותר, בתנאים נוחים מאוד. מכאן כבר קצרה הייתה הדרך לקניית הדירה. ברוך ה' מצאנו דירה מתאימה, ומאז מידי חודש אנחנו מצליחים ברחמי ה' ובחסדיו המרובים לכסות את תשלום המשכנתא וההלוואה. במבט לאחור, ניתן להיווכח כי אכן רצון ה' היה שאקנה דירה, כי בסוף האחות שהתחתנה לא הגיעה לגור בדירה השכורה ההיא. כל הסערה לא הייתה אלא בשבילי, שאקום כבר לקנות את הדירה שהקב"ה הכין לי.

אמנם אפשר לומר שיהחלקנו לתוך הדירה, אבל גם זה היה תהליך שדרש הרבה בטחון ואמונה, שלא ליפול לדאגה או לעצבנות. בימים שלמדתי את שער הבטחון הצלחתי לשמור על קור רוח ושלווה, ובימים שלא - אז לא.

ראיתי בחוש איך רק ה' עוזי ומגיני. תמיד כאשר בטח בו ליבי - נעזרתי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 254.)

לפנים משורת הדין

יצאתי מבית הכנסת אחרי מנחה, והנה על הקרקע מול עיניי, מונחים שני שטרות של מאה דולר. אחד ישן ואחד חדש. הרמתי אותם. שאלתי רב האם מותר לי לקחת את הכסף, והתשובה הייתה שכן. זה היה ברשות הרבים, והמציאה הכשרה היא שלי על פי דין.

למחרת, בכניסה לבית הכנסת ראיתי יחד עם בני שיחיה מודעה, בה רשום שנאבד סכום כסף. התקשרתי למספר הטלפון שהופיע בה, ושאלתי: "כמה נאבד לכם?"

"מאתיים דולר".

"אני יודע מי מצא אותם", אמרתי למאבד, "אנסה למצוא אותם".

שוב התקשרתי לרב, ושאלתי האם במקרה הזה, כשאני יודע מי איבד את הכסף, עליי להחזירו. "מעיקר הדין אינך חייב להחזיר", פסק לי הרב, "אבל לפנים משורת הדין צריך לתת לו את הכסף".

התקשרתי שוב למאבד ואמרתי לו שהכסף שלו נמצא אצלי. נתתי את הכסף בנפש חפצה ובשמחה, והבן שלי, שהיה לציד, שמח איתי גם כן, והזכיר לי כי "אין אדם שומע לי ומפסיד".

כמה דקות לאחר מכן ניגש אליי יהודי שיש לו בן שהגיע לפרק השידוכים. כיוון שאני עוסק בשידוכים, הוא ביקש ממני שאציע את בנו לאברך אחד מהקהילה, ועל המקום נתן לי מקדמה של מאתיים דולר.

פתחת את היד ובחנתי את השטרות. אחד היה ישן, והשני - חדש... כמה סמלי.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 256.)

רק למנויים!

הגרלה ייחודית עם פרסים שווים במיוחד

עם תנופת ההתחדשות והצטרפותם של מנויים חדשים להשגחה פרטית למשפחה, אתם נכנסים להגרלה ייחודית למנויים בלבד:

2.

בר מים
נעם 2" היברידי
מבית אפיקים

מים חמים וקרים זמינים עבורכם בכל שעה שותחצו גם בחול וגם בשבת

1.

כרטיס טיסה לקברי
צדיקים באירופה
עם דרכי שלמה

תוכלו לבחור את היעד מתוך רשימת יעדים מגוונת ברחבי אירופה

מפיצים אמונה לכל יהודי בכל העולם

זכו בשותפות קבועה "במוקד הפצה"

לעילוי נשמת דוד בן מרים הדסה ת.נ.צ.ו.ה
חנה הניה בת אסתר לאה לרופא"ש

שלומי חי עזריה בן גילה וחנה בת ציפורה
להצלחה בכל העיניים ש"ב וזק"ש
לעילוי נשמת אברהם משה בן מנחם נחום ת.נ.צ.ו.ה

בית הוא מוסד שאסור לו להיסגר, תופסות אותי חזק. נכון שאני לא רואה את עצמי מנהל חיידר או ישיבה, ואפילו לא כיתה, אבל בני הבית והצאצאים, כן ירבו, מעמידים אותי בראש מוסד רציני ביותר, ורואים בי ראש משפחה לכל דבר ולכל קניין.

בסיפור הרביעי מתברר שדווקא כן חשבו עליי, לפי התמונה המתנוססת ליד הכיתוב: קלף, נוצה וקסת. גם אני סופר סת"ם, וזהו המקצוע שבו אני עובד לפרנסה. אך איך ידעו שם, במערכת שאני צריך חיזוק גדול בעניין? שאני עובד ועובד ומצפה לישועה?

והארנונה שהאברך צריך לסדר שם... הרי בדיוק בזה התעסקתי אתמול.

ואז אני קורא את הסיפור האחרון, עם הכותרת המוזרה "ממונסי קראתיך" והתמונה של המרפאה. אני בטוח שהתמונה הזאת לא קשורה אליי, וכמעט מדלג על הסיפור, כי ברוך ה' כולם אצלינו בריאים ושלמים, אבל בסוף אני מחליט שרק בשביל להודות לה' שווה לי לקרוא מה שעובר על אנשים שמתמודדים עם בעיות בריאות. אגב, בדיוק היום שמעתי סיפור על ר' שמחה בונם מפרשיסחא ז"ע, שטרם התפרסמותו עסק ברוקחות. הוא נכנס פעם לבית חולים, וביקש לדעת את מספר החדר של פציינט בשם "שמחה בונם". הפקיד בקבלה מחפש ברשימות ולא מצא, או אז פצח הרבי בריקוד של הודאה לה' יתברך.

בסוף אני מגלה שהסיפור מדבר לגמרי אליי, עם החובות שהשווער גלגל על החתן, דומה ממש לסיפור שלי, ונותן תקווה שגם הסיפור שלי ייגמר בטוב. עצם ההתחזקות באמונה זה כבר ישועה, כך היה כתוב שם. עכשיו השעה כבר 05:09. משהו זו בריקע. פס דק של אור ראשון בוקע ממזרח. לא קיבלתי שום עדכון לגבי מצב החשבון, העניינים שצריכים לסדר מחכים לי, כולל הארנונה והמשכנתא והכל, אבל אני מתחיל יום חדש על לב נקי. בלי דאגות. בלי חרדות. בשלוה וברוגע.

בני הבית שלי עוד לא יודעים, שבשעה האחרונה הם קיבלו אבא חדש, שמח, מחיך. עשרים קילו ירדו לו מהלב, אפילו ששקל אחד מהעשרים אלף עוד לא שולם. הוא ישולם, בטוח. איך? לא יודע. אבל בטוח שה' יעזור לי, וזה יהיה ברוגע ובשלוה. תודה לה' ששלח אתכם ברגעים הקשים כדי להוציא אותי מהחרדה הכלכלית, ולעשות את ההשתדלות שלי כמו יהודי.

אחד חלקי ארבעה בנים

מדבר יהודי שעובר ניסיון לא פשוט. בתחילה הרגשתי שעולמי חרב עליי עם הבשורה הקשה של גילוי המחלה ל"ע אצל בתי שתחי, ישלח לה ה' רפואה שלימה במהרה, אבל אחר כך התחזקתי. ראיתי את חסדי ה' בכל מיני מצבים, ואני ממשיך להרגיש ממש בחוש את רחמי וחסדיו, בתוך הכאב והקושי. אחת המתנות המופלאות ביותר שקיבלתי בתוך ההתמודדות הזאת, היא הכתבה המדהימה שהתפרסמה במגזין של חודש שבט 'כנגד ארבעה בנים'. זה היה ריאיון עם אבא לארבעה ילדים שמתמודדים עם בעיות קשות של בריאות. ה' ישלח להם רפואה שלימה ומהירה ממש!

קודם כל זה נתן לי פרופורציה. הניסיון שלי הוא רק רבע ממה שהמשפחה הזאת עוברת. דובר שני - החיזוקים. אלו חיזוקים! מדהים איך בן אדם שעובר כל כך הרבה יכול לחזק אחרים. הכתבה הזאת נתנה לי להבין שאמונה זו הרפואה החזקה ביותר. זה מחזיק את כולם, ובמקרה שלי - אותי. החלק שדיבר אליי יותר מהכל, היתה היכולת של האב להמשיך ללמוד תורה ואף למסור שיעורים. הנקודה הזאת תפסה אותי מאד, כי גם זה חלק נכבד מההתמודדות שלי. אני אברך כולל, וכל השאיפה שלי היא להתקדם בידיעת התורה ובהתמדה. אשמח מאוד אם תוכלו לקשר אותי עם האב, ולשמוע ממנו ביתר פירוט איך הוא מתמודד עם הנקודה הזאת. מגזין השגחה פרטית הוא חלק ממערך התרופות וההגנה, כדי שבעז"ה נעבור את התקופה הזאת בצורה הכי טובה, בדרך לרפואה שלימה ולישועה גדולה. יישר כח, תזכו למצוות, ותודה על הכל.

קח גם אתה שותפות קבועה בהפצת "ההשגחה פרטית" לכל יהודי בכל העולם

ותזכה גם אתה לראות את ההשגחה הפרטית בכל העיניים
התקשרו עכשיו למוקד הישועות 02-6313-742
או בקו השגחה פרטית 02.30.11.300 | שלוחה 6

העברה לבנק לאומי
בנק 10 | טניף 902 | חשבון 57390056 | ת.ד. 5475 ירושלים
בעמדות נדרים פלוס | משלוח בדואר | ע"ש השגחה פרטית

ניסין שבכל יום

סיפורי השגחה מופלאים שסופרו ב"קו השגחה פרטית"

האבידה חכמה

מספר יהודי מהצפון: יום אחד, בעת עבודתי במפעל, ניגש אליי המנהל ושאל אותי, "תוכל לצאת עכשיו להעביר מעטפה ליעדה?" "כן", עניתי. זהו חלק מתפקידי במפעל. המנהל נתן לי מעטפה המכילה אלף וחמש מאות דולר, ואני פניתי איתה לרכב. היה זה יום גשום, וכדי שהמעטפה לא תירטב שמתי אותה בחיקי, מוגנת היטב. כשהתחלתי בנסיעה גיליתי שמד הדלק אינו מבשר טובות, כלומר, הוא מראה לי שעלי לתדלק. לכן פניתי לתחנת דלק. מהתחנה נסעתי לתחנת המבוקשת, אלא שאז גיליתי לתדהמתי, שאני מוצא את המעטפה. איך זה קרה? ניסיתי לשחזר את קורות רבע השעה האחרונה. נזכרתי שביקשתי להגן על המעטפה, ושעם הכניסה לרכב, שכחתי להניח אותה כהוגן במקום בטוח. ובכן, לכאורה היא נשרה בשלב כלשהו. באותו רגע ידעתי שני דברים בצורה מאוד מאוד ברורה: האחד, שכל מה שה' עושה הוא לטוב. והשני, שה' לא יעזוב אותי. התחזקתי באמונה, התקשרתי לביתי לבקש שיגידו תהילים שאמצא את הכסף במהירות, ונסעתי חזרה למקום העבודה. לא מצאתי שם את המעטפה. המשכתי לתחנת הדלק, ושם מצאתי אותה. המעטפה נחה על הכביש במקום שבו חניתי בעת התדלק. אף אחד לא הזיז אותה ממקומה. בגלל הגשם היא נקרעה, אבל הסכום כולו נשאר בשלמותו. הרגשתי שזכות האמונה עמדה לי. תודה לך ה'!

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 251.)

מבוא ועד צאתו

מספר יהודי מבני ברק: ביום שישי אחר הצהריים, סמוך ונראה לזמן כניסת השבת, התקשרה אליי דודתי האלמנה וביקשה שאגיע לביתה באופן דחוף ביותר. מה קרה? יש קצר חשמלי בכל הבית, שום דבר לא עובד, אין פלטה ואין מזגן, ובבקשה שאבוא לתקן את התקלה. תחקרתי אותה עוד קצת, שאלתי אותה מה קרה ומה היה, והמסקנה שלי הייתה: הפיוז נשרף. צריך פיוז חדש. "יש לי פיוז חדש בבית!" אמרתי בשמחה, "אני תיכף מגיע!" באותם רגעים בירכתי מכל הלב את ההרגל לקבל שבת מוקדם. ברוך ה' הכול כבר מוכן, ואני יכול לצאת אל הדודה לעזור לה. רק אקח את הפיוז ואני שם. ובכן, איפה הפיוז? אני ניגש למקום הקבוע של כלי העבודה, אבל לא מוצא אותו. פונה לארון של המסמכים, למשטח שעל המקרה, לארון הפינתי שבמטבח, ולא מוצא. כך עוברות דקות יקרות, עד שאני נזכר שהנחתי את הפיוז בוויטרנה, בתוך קופסת זכוכית. עם המציאה בידי אני פונה החוצה. כבר אי אפשר להשיג מונית, ובלית ברירה, כדי למהר את הגעתי לבית הדודה אני לוקח אופניים של אחד הילדים, ומדווש בקצב מהיר בחום הבני ברק. החלפתי לה את הפיוז, ויהי אור. התקלה תוקנה ממש ברגע האחרון, כשברקע מתנגנת השירה המקבלת את פני שבת המלכה. את הדרך הביתה כבר עשיתי ברגל, בחום הבני ברק ובלחות הגבוהה. להחליף בגדים - כבר לא נשאר לי זמן, וככה הלכתי ישירות לבית הכנסת, להתחיל את השבת. בזמן הסעודה חשבתי לעצמי: מעניין מה טמון כאן, מה הסיפור של כל התקלה הזאת, בשל מה הקב"ה סידר לי כזאת מין כניסה אל שבת קודש. את התשובה קיבלתי במוצאי שבת. בזמן סעודה שלישית, החשמל בבית קפץ בפתע פתאום, והכול נכבה. מיד עם יציאת השבת בדקתי את הלוח של החשמל, וגיליתי שמרוב

חוש ביקורת מפותח

מדבר כאן מנוי וותיק. אני מנוי על מגזין השגחה פרטית כמעט מההתחלה, ויש לי חוש ביקורת מפותח מאד. אומר לכם את האמת, שאין לי עניין למצוא חסרונות בדברים או באנשים, חלילה וחס, ובאופן כללי אני משתדל להתבונן בכל בעין טובה. כך, עד שזה מגיע לחינוך הבנים והבנות. בשבילם אני יכול להיות תמים. אני חייב לוודא שחומרי הקריאה שמגיעים לעיניים שלהם, הם כאלו שיכניסו להם השקפות נכונות ומבט יהודי על החיים. יש כל כך הרבה דברים שנראים יפים, שרק כאשר מתעמקים בהם רואים את הסטייה מהדרך המסורה לנו מדורי דורות. לפעמים מדובר בדברים ממש עדינים, שבתחילה גם לא משפיעים, אבל כאשר קוראים ורואים זאת שוב ושוב, הם מחלחלים פנימה ועלולים להרוס חלילה.

לכן אני בודק בעצמי את התכנים שהילדים שלי קוראים, ורואה בזה חובה נעימה והזדמנות נפלאה להכיר טובה לעורכים המסורים שעושים עבודת קודש במגזין 'השגחה פרטית'. רואים את ההשקעה בכל פרט ופרט, גם בתוכן, גם ברמה הספרותית והמקצועית, גם בעיצוב היפהפה.

אבל מה שהכי חשוב לי לציין זה את הרמה הרוחנית של החומר, למבוגרים, לבני הבית, ובעיקר - לילדים. אתם עומדים על המשמר ולא מתפתים להוריד את הרמה כדי למשוך יותר קוראים ולקרב יותר לבבות. אפשר ללמוד ממכם פרק באמונה גם בנקודה הזו...

אתם עומדים ברף הגבוה ביותר של שמירה מפני תכנים לא ראויים או לא מתאימים, ומספקים חומר נקי וטהור. הלואי שממכם ילמדו וכן יעשו כולם!

משהו ענק מתחבא כאן

איש פשוט אני, בתוך עמי אנוכי וישרת, אך רבוננו של עולם ברוב אהבתו העמיד אותי בפני ניסיון לא פשוט, לפני קצת למעלה משנה חליתי בחיידק אלים וכמעט שהלכתי מן העולם כפשוטו ר"ל...

היום כשקראתי את הכתבה במגזין השגחה פרטית, 'משהו גדול מתחבא כאן' התרגשתי מאד, והזדהיתי כל כך.

ובמיוחד בסיפור עם האדמו"ר מסאדיגורא זצ"ל, חשבתי על עצמי: הנשמה שלי - של הבורא. הגוף שלי - של הבורא. החיידק הטורף - של הבורא. ההשכלות שנגרמו מהחיידק - מהבורא. הרופאים שניתחו וקטעו... - של הבורא. הידיים - של הבורא. השמיעה - של הבורא. ובכן, הגוף של הבורא - חטף חיידק של הבורא, והידיים של הבורא נבחרו לחזור אל הבורא, וכמו כן השמיעה של הבורא חזרה אף היא אל הבורא... וחובה שהיא זכות, להזכיר שאין לנו אבא יותר רחמן ואוהב מהבורא יתברך שמו וכל מאן דעביד רחמנא לטב עביד. ואך ורק לטב עביד!!! אשריכם!!! דבריהם היו בעבורי "כמים קרים על נפש עייפה!" תמשיכו לחזק אנשים, יהודים בכל מקום ובכל מצב צמאים לשמוע דברי חיזוק.

יהי רצון שנוזה במהרה לחזות בהתגלות כבוד ה' בעולם! (בהמשך היה ריאיון מלא עם בעל המעשה במגזין השגחה פרטית)

נכנסים להגרלת בונוס יחודית עם מתנות שוות במיוחד

4. רחפן לילדים (2 זוכים)

3. משחק קופסא מרתק ומהנה לכל המשפחה. (2 זוכים)

2. גגן מוטען בשיירים וסיפורים של השגחה פרטית. (כשרות לכתחילה) (2 זוכים)

1. סט מלא כל ספרי השגחה פרטית (2 זוכים)

הגרלת
בונוס
ביניים

חצי מחיר

מגזין השגחה פרטית

גליון מרהיב עין, גדוש בתוכן עשיר למבוגרים, נשים וילדים, עם מגוון רחב של מדורים מרתקים וייחודיים, כתובים ביד אומן ובשפה קולחת ומקצועית. ראיונות צבע, היסטוריה במשקפיים אחרות, פלאי גוף האדם, סיפורים קצרים, סיפורים בהמשכים, טורים, מדור שו"ת ועוד.

מתחילים פשוט. לחיות. טוב!

ב-9 ש"ח
ל 3 חודשים ראשונים

את ההזמנות אסור אכססס

חייגו כעת **02-502-2-502**

חדש! רישום אוטומטי, 24 שעות ביממה

או בעמדות נדרים פלוס על שם "מגזין השגחה פרטית"

לחות בני ברקית, כל המגנון ספג מים. הפיוז שהתרטב יותר מכולם היה זה שאחראי לתפקודם של כל מוצרי החשמל הכבדים: התנור, הכיריים, המקרר והמזגן.

הבנתי שאילו הפיוז היה קופץ בתחילת השבת, היינו נותרים משך שבת שלמה בלי פלטה ובלי מזגן ומקרר, וקשה לתאר את עוגמת הנפש שעלולה מציאות כזו להסב. אבל הקבי"ה שלח לי את המצווה לעזור לאלמנה בערב שבת, כדי שתהיה לי הזכות לחסוך את עוגמת הנפש בשבת קודש. (ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 255.)

מפליא לעשות

קמתי בבוקר עם כאבים חזקים בצוואר. חיכיתי שהם יחלופו, אבל הם התעקשו להציק לי. בצר לי הלכתי לקופת חולים, ושם הצטרפתי לממתנים בתור להיכנס לרופא.

חיכיתי די הרבה זמן, ובשלב מסוים בירכתי ברכת 'אשר יצר' בכוונה מתוך הכתוב. למשמע הברכה אמר לי אחד הממתנים, "אתה יכול ללכת הביתה. אינך צריך רופא".

"מניין האבחנה המדויקת שלך?" שאלתי.

"מהברכה שבירכתי. מי שמברך ברצינות שכזו ברכת 'אשר יצר', לא צריך רופא". הוא היה בטוח בדבריו, אך בכל זאת המשכתי לחכות לתורי.

בסופה של המתנה נכנסתי לרופא. הרופא בדק, שאל כמה שאלות, והמסקנה שלו הייתה: "איני מוצא פתרון לבעיה שלך, אבל אני יכול לתת לך משככי כאבים".

לקחתי את המרשם, אך לא מיהרתי לבית המרקחת. דבריו של הממתן, בדבר ברכת 'אשר יצר', הדהדו באוזניי, והחלטתי שאמתין כמה ימים, ובינתיים אתחזק באמירת הברכה בכוונה, ואולי באמת תגיע הרפואה בלי כל התערבות.

ואכן - כך היה. עברו כמה ימים, והכאבים חלפו כלא היו. ברוך רופא כל בשר ומפליא לעשות.

(ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 252.)

שירות לקוחות

רוב האנשים עורכים את קניותיהם באחת מרשתות המזון הנפוצות, שם הם מקבלים שירות מקופאים מתחלפים. אני, לעומתם, זכיתי ובסמיכות לביתי יש מכולת 'אמיתית', שבה מוכר ותיק, הטווה קשרים מסועפים עם לקוחותיו הוותיקים לא פחות. בכל פעם שאני מבקר במכולת וקונה משהו, אני מרוויח גם התעניינות כנה, דבר תורה וגם סיפור לקינוח, תלוי כמובן בעומס שיש בחנות.

יום אחד, בתחילת המלחמה עם איראן, עמדתי במכולת ושוחחתי עם המוכר כדרךנו. באותם רגעים נכנס לחנות אחד מתושבי האזור, אסף את המוצרים הדרושים לו וניגש לקופה. ואז, לפני התשלום, הוא פנה למוכר בבקשה מעניינת: "יש לי כאן ארבע חבילות של מסכות כירורגיות, מהסוג שהיו לובשים בתקופת הקורונה", אמר. הוא הציג לדוגמה חבילה אחת סגורה של אותן מסכות נוסטלגיות, ושאל: "אין לי מה לעשות עם זה. אולי אתה רוצה לקנות אותן ממני?".

המוכר הנהן בראשו לאות הן. הוא העביר בקופה את המוצרים שלקח האיש, וקיוו מן החשבון ארבעים שקלים - עשרה שקלים לחבילה. המסכות החליפו ידיים. המוכר הניח את הקופסאות במדף שתחת לדלפקו, ואחרי שיצא הלוקוח הוא אמר לי: "אני לא מרוויח שום דבר מהמסכות האלה. אף אחד לא קונה אותן היום. מי שבכל זאת צריך דבר כזה, פונה לבית מרקחת. אבל זה לקוח קבוע, ולכן אני נותן לו את השירות הזה". המשכנו בשיחתנו שנקטעה. רגע קצר חלף, והנה נכנס לחנות לקוח נוסף. רק נכנס וכבר פנה למוכר בשאלה, "יש לך מסכות קורונה?".

"כן", ענה המוכר בפשטות, גחן אל המדף שתחת לדלפקו, וכבר הניח על הדלפק את הקופסה המבוקשת, שאפילו להעלות אבק על המדף לא הספיקה. "עשרה שקלים", אמר, והאיש שילם, לקח ויצא.

עמדתי נדהם ומשתומם. לפני רגע המסכות הגיעו לכאן, וכבר יש להן ביקוש. הן בכלל לא היו אמורות להיות כאן. המוכר לא היה אמור להסכים לקבל אותן, והאיש לא היה אמור להופיע כאן דווקא עכשיו, ולא לפני חמש דקות למשל. זה היה מחזה שמימי ממש.

סקרנותי בערה בי, ולפיכך סיימתי את שיחתי עם המוכר, לקחתי את המוצרים שקניתי ורצתי אחרי הקונה. "סלח לי", ביררתי, "בשביל מה אתה צריך מסכות של קורונה?".

והוא ענה, בתמימות של מי שאינו מכיר בניסו: "הזמינו אותי לעבוד במקום שיש בו הרבה אבק. אני חייב לעטות מסכה במשך כל זמן העבודה, ולכן עכשיו, בדרך לעבודה, נכנסתי למכולת וקניתי מסכות". שיערתי שהוא עובד בפניו מקלטים, עבודה שהפכה פופולרית בימים אלו של אזעקות וטילים. ושוב עמדתי מתפלא ונפעם, לראות איך הקבי"ה דאג לאותו יהודי שלא יטרף יותר מדי, ושיהיה לו מיד מה שהוא צריך. (ניתן לשמוע את הסיפור בשלוחה המיוחדת לסיפורים שהתפרסמו בעלון - סיפור מס' 253.)

קנו לעצמכם זכות לשנה טובה

שליח מיוחד יתפלל עליכם בערב ראש השנה על ציון הקדוש של בעל חובת הלבבות

לדעת אחד מגדולי המקובלים, יומא דהיולא של "החובות הלבבות" חל בראש השנה 906 שנה לפטירתו (ד"א תת"פ)

כמו כן בכל ערב ראש חודש יזכרו כל התורמים על הציון הקדוש בעיר הקדוש צפת

ראו מה שכתב על אלו המזכים את הרבים:

בספרו חובות הלבבות שער אהבת ה' פרק 1

"ראוי לך אחי לדעת, כי זכויות המאמין, אפילו אם יהיה קרוב לנביאים, אינם זכויות מי שמורה בני אדם אל דרך הטובה, שזכויותיו נכפלות בעבור זכויותם בכל הימים ובכל הזמנים"

הצדיק בודאי יכיר לכם טובה

קנה עכשיו את הזכות הגדולה ביותר לשנה טובה

6176*

שלוחה 4

+972-26313-742

-- או בעמדות נדרים פלוס ע"ש "השגחה פרטית" --

לשונם הזהב

השגחה פרטית בספרים הקדושים

ברכת הבטוח

הבטוח בקדוש ברוך הוא ומסלק בטחונו מאלו הדברים שאמרתי [חכמה, גבורה, שיעשה הקדוש ברוך הוא רצונו ועומד בברכה, אלא חונן אותו אלו הארבעה דברים שאמרתי. כיצד?

הבטוח בקב"ה, הקב"ה מצילו

בן ה' חסיתי וכיוון שחסיתי בן אל אבושה לעולם אף על פי שאין לי זכות, לא אבוש כי בצדקתך פלטני (תהלים לא, ב). זה שאמר הכתוב (ישעיהו נ, י): "מי בכס ירא ה' שומע בקול עבדו אשר הלך חשכים ואין נגה לו, (גם כשצדה באה עליו) יבטח בשם ה' וישען באלקיו". בשעה שישאל נכנסין לבתי כנסיות ואומרים לפני הקב"ה "גאול אותנו", אומר להם הקב"ה: יש צדיקים ביניכם ויראי שמים? והם ישראל אומרים: לשעבר, בימי אבותינו, בימי משה ואהרן, בימי שאול דוד ושלמה, היו בהם צדיקים. אבל עכשיו, מפני עוונותינו נאספו ממנו, שנאמר (ישעיהו נז, א): "מפני הרעה נאסף הצדיק", ואומר (תהלים יב, ב) "כי פסו אמונים מבני אדם", ואין לנו על מי להשען. כי כל מה שאנו הולכים לפניו לתוך הגלות, היא מחשכת לנו, צרות באות עלינו "אשר הלך חשכים".

אומר להם הקב"ה: בטחו בשמי והוא - הבטחון בי עומד עליכם להצילכם מכל צרותיכם ולהוציאכם מהגלות, שנאמר: "יבטח בשם ה'", ולמה? שכל מי שבטוח בשמי, אני מצילו.

תדע לך, שכן חנניה מישאל ועזריה בטחו בשמי והצלת אותם, שכן נבוכדנאצר אומר להם (דניאל ג, כח) בריך אלהינו די (ברוך אלוהים של) שדרך מישל ועבד נגו (חנניה מישאל ועזריה) די שלח מלאכה (ששלח מלאכיו) ושיזב לעבדויה די התרחצו עלויה (והציל את עבדיו שבטחו בו). וכן דניאל בשביל שבטח בי מילטני מן הבור (מגוב האריות), שנאמר (דניאל ו, כד): "והוסק דניאל מן גובא (והועלה דניאל מהבור)", ולמה? "די הימן באלהיה (שהאמין באלוקיו)".

אמר דוד, הואיל וכך הוא הבטחון, שכל הבטוח בך אתה מצילו, בך אני בוטח.

(מדרש תהילים לא)

אומר, שנאמר: "שאי סביב עיניך וראי כולם נקבצו באו לך בניך מרחוק יבואו ובנותיך על צד תאמנה".

(מנחת מאור לרבי ישראל אנקוה, פרק יד)

ברכה מבית ה'

כשמתחזק האדם במידת הבטחון, בוודאי באה ברכה

לתוך ביתו, וכדכתיב "ברוך הגבר אשר יבטח בה'". ועל כן כעת כאשר מתרבה כמה ענייני מצוקות בעולם, אשר כמעט אין לנו שום מקור לפרנסה על פי דרך הטבע, אין לנו רק לחסות בשם ה'. והייפלא מה' דבר להושיענו? ובוודאי על ידי שנחסה בו ישלח לנו ברכתו ממעון קודשו. וכן רמז לנו הנביא, שכן יהיה בסוף ימי גלותנו, שנאמר "והשארתי בקרבך עם עני ודל (רצוה לומר, עם שהוא מעונה, וגם עני ודל) וחסו בשם ה'", ולא פירש לנו הנביא פה מה יהיה כשנחסה בשם ה', ונתפרש במקום אחר, שנאמר "ברוך הבא בשם ה' ברכנוכם מבית ה'", ורצוה לומר, שעל ידי שבא בשם ה' יבוא עלינו ברכה מבית ה', ששם מקור כל הברכות והשפעות.

(שם עולם לחפץ חיים, נפוצות ישראל פרק ח')

השגחה תמידית

הנשען והבטוח בשם ה' הוא נשמר מכל רע ומכל נזק, כי ההשגחה עליו תמיד, כעניין שנאמר "הנה עין ה' אל יראיו למיחלים לחסדו". וזהו מצד האמת והצדק, לפי שהבטוח בה' ית' ירא נשמר מכל רע ויהיה ה' ית' משגיח בו תמיד, שכשאדם מניח כל ענייניו לה' ית' ומשליך עליו כל עסקיו, נמצא שתהיה נפשו דבקה תמיד וקשורה בה' ית', גם ה' ית' יהיה דבק עמו ומשגיח עליו, ואז יהיו כל עסקיו וענייניו נעשים על ידי ה' ית'.

(תורת המנהג לרבי יעקב סקלי תלמיד הרשב"א, פרק יד)

נקודה מתוך שיעורו המופלא של

הרה"צ ר' יהודה מנדל שליט"א מלייקווד

חודש אלול - קרבת ה' ואמונה

תשובה ווידי לפני יום הדין, אבל אין זה העיקר. העיקר הוא ההתקרבות לה', כפי שפירש המבי"ט (בספרו בית אלוהים, שער התשובה פרק א') את עניין התשובה, וזו לשונו: "חוקרנו על גדר התשובה ומצאנוהו נכון ושלם, והיא קרבה להשם מריחוק החטא".

וראה גם בספר לקט שיחות מוסר מהגרי"א שר זצ"ל (חלק ב' עמוד קי"ב), וזה לשונו: "שאיין היסוד העיקרי הקבלות שמקבלים בימי התשובה, אם לא נחזק את היסוד והשורש להם. ומהו הכלל העיקרי? וצדיק באמונתו יחיה. חסרה לנו אמונה מורגשת בחיי היום יום מתוך שמחה על אשר יש לנו אב בשמיים, החפץ בטובתנו לקיים אותנו באושר נצחי, ומתוך כך לבא לידי אהבה ודבקות בה', ולידי יראה ובטחון בה'. לכל לירא מבר אנוש ולבטוח בבן אדם שאין לו תשועה". וה' יעזרנו שבימים אלו, ימי הרחמים והרצון, נזכה "לקרבת אלוהים לי טוב" מתוך שמחה, אמונה ושלמות הנפש, אמן.

הארה פרטית

מתוך שיעורי המשפיעים ב'קו' השגחה פרטית'

בחודש אלול מתחזקים, משתדלים ומתאמצים יותר בעבודת השם, אך חשוב מאוד שכל זה יהיה מתוך שמחה.

אם ישאל השואל: איך אפשר לשמוח בחודש אלול, כאשר טרודים מאוד בעבודת הבורא? התשובה לכך היא בהבנת מהות העבודה המוטלת עלינו בחודש זה. המשגיח רבי נתן וואכספוגיל זצ"ל היה אומר, שעיקר תפקידנו באלול אינו להתעסק בעבירה הזו ובמכשול הזה... אלא, העיקר הוא לעסוק בהתקרבות להשם יתברך.

הרמב"ם כותב בטעם מצוות תקיעת שופר (הלכות תשובה ג' ד'), שהעיקר הוא להתעורר משנתנו ולזכור בוראנו, ולא לשכוח את האמת בהבלי הזמן. ובאמת זהו מה שאנחנו אומרים, במזמור "לודד ה' אורי וישעי" שאומרים בחודש אלול: "לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה' אבקש, אל תסתר פניך ממני". ודאי שצריך גם להקציב זמן לחזרה בתשובה על עבירות שאפשר להיפטר מהן על ידי

שיעורי הרה"צ ר' ערשע שנייבאלג שליט"א נמסרים פעם בשבועיים באדיש ופעם בשבועיים בעברית, בשלוחה 2 > 3 (לאחר בחירת השפה)

העלון יוצא לאור גם באדיש אנגלית

לקבלת העלון במייל B023011300@GMAIL

שלוחת סיפורים במייל: hphp6176@gmail.com

תכלית העניון הוא, לקרב את האדם לבורא עולם. חלילה שהוא יהיה זה שיפריע להתפלה ולשמוע קריאת התורה.